

VIITORUL ROL

IOANA MANOLESCU

Ioana Manolescu a absolvit Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale” în 1961. Repartizată la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, ea și-a afirmat foarte repede un tip aparte de feminitate — fragilă, delicată, aliaj de îndrăzneală și rezervă, abil dozaj de gingăsie adolescentină și de ironie acidulată. Primele roluri au fost destul de dificile: Silvia (*Jocul dragostei și-al întâmplării* de Marivaux), Carol (*Orfeu în infern*) și Laura (*Menajeria de sticlă*) de Tennessee Williams, Luca Lacrimă (*Domnișoara Nastasia* de G. M. Zamfirescu) etc. Invitată la Teatrul de Stat din Sibiu, Ioana Manolescu a jucat un rol căruia îi era, s-ar zice, predestinată: Ondine, din piesa lui Giraudoux; și alt travesti, Ionică, din *Stana* de Agârbiceanu (pe care l-a reluat, apoi, la Teatrul „C. I. Nottara”, din al cărui colectiv face parte din 1964). Fișa rolurilor ei pe scena bucureșteană este relativ bogată, deși, parcă, nu atât de variată cum s-ar cuveni: Liza (*Omul care și-a pierdut omenia* de Horia Lovinescu), Colombe în piesa cu același titlu de Anouilh, Sonia (*Crimă și pedeapsă* de Dostoievski), Vera (*O lună la țară* de Turgheniev), Geta (*Fintina Blanduziei* de Alecsandri), Lida (*Sora cea mare* de Volodin), Diana (*Aici a dormit George Washington* de G. Kaufmann și M. Hart), Pansy (*Lady X* de E. Mirea după Th. Middleton), Ruxandra (*Șoc la mezanin* de I. D. Șerban), Maggie (*Îndrăgostii* de Brian Friel) ș.a. Prezență expresivă și la televiziune, Ioana Manolescu a interpretat, în emisiunile de teatru ale micului ecran, rolul Ancăi din *Vlaicu Vodă* de A. Davila și cel al unei uteciste din *La porțile Severinului* de Dan Tărbilă; e de sperat ca, mai curând sau mai târziu, s-o remarcă și vreunul dintre regizorii de film, în căutarea unei interprete cu un anume gen de grație...

În aceste săptămâni, la Teatrul „C. I. Nottara” se repetă asiduu, în regia lui Alexa Visarion, *Barbarii* de Maxim Gorki — operă gravă, complexă, polifonică, încă neabordată în teatrul românesc. Distribuția cuprinde, firese, actori din „linia întâi” a trupei: George Constantin, Liliana Tomescu, Ioana Manolescu, Ștefan Radof, Eugenia Bosîncă, Emil Hossu, Ion Punea, Eugenia Bădulescu, George Buznea, Ruxandra Sireteanu, Victor Ștrengaru. Invitați: Valeria Seciu și Victor Rebengiuc.

Ioana Manolescu va interpreta rolul Annei Feodorovna.

„Anna Feodorovna — nevasta lui Cerkun — reprezintă, în cariera mea, unul din-

tre cele mai interesante momente. Dinadins am numit-o pe Anna nevasta lui Cerkun — căci personajul pe care urmează să-l joce are o existență dependentă de soțul ei. Centrul vieții ei este Cerkun. Anna nu seamănă cu nici una dintre eroinele pe care le-am interpretat, aproape toate ingenue; e un personaj cu o dimensiune în plus. E misterul în care se învâluie o ființă firavă, neștiutoare de locul și rostul ei, lipsită de apărare, ba chiar de un suport moral și, totuși, animată de o sălbatică dorință de viață.

Deși are doar 23 de ani, nu mai păstrează, dintr-o ingenuă, decît înfățișarea; sufletește, este matură, chiar îmbătrinită. Viața ei interioară poate fi a unei femei de orice vîrstă. Rolul mi se pare dificil. Îmi solicită mijloace rafinate de interpretare; pe de o parte, trăire intensă, pe de alta, meditație. E un rol care mă farmecă și mă chinuie în același timp, fiindcă Anna, ca personaj, este refractară construcției pur raționale și își pretinde adînci resurse poetice. Prezență tot timpul în scenă, trăind aprins evenimentele din jur, Anna trece prin cele mai diverse și contradictorii stări: de la candoare, bună-tate, dăruire, la umilință, vulnerabilitate chinuită, apoi isterie, răutate, violență... Mobilul atitudinii ei rămîne, mereu, păstrarea lui Cerkun. Îl acceptă așa cum este, cu toate calitățile și slăbiciunile lui. Dar aceasta e și marea ei suferință...”

Maria Marin